

i Venstre, ganske ligesom den tidligere Opposition gjorde det, tager vort saglige Standpunkt; hvis vi finder, at et Lovforslag er skadeligt, hvis vi finder, det gaar imod sund Økonomi f. Eks., eller at det svækker Landets Stilling og Anseelse udadtil, hvad vi f. Eks. mener om Afrustningsforslaget, vil vi gaa imod det, ikke blot i dette høje Ting, men i det andet høje Ting, ganske ligesom det nuværende Regeringsparti, naar det havde stemt mod et Lovforslag her, da ogsaa stemte imod det i Landstinget og aldeles ikke erkendte, at Landstinget absolut skulde bøje sig for en Flertalsafgørelse i Folketinget; omtrent alle de Flertalsafgørelser, der er faldet her i Folketinget, gik de imod i Landstinget, og jeg bebrejder dem det paa ingen Maade, man kan ikke forlange, at et Parti skal fratage sin Overbevisning paa store og afgørende Punkter.

Jeg har altid fremhævet, at det er Folketinget, som er udgaet af det bredeste Vælgerkorps, der skal have den ledende Indflydelse i vor Politik, derfor er jeg nu som før en afgjort Ven af Parlamentarismen og mener, at Ministeriet skal være i Overensstemmelse med Folketingets Flertal. Deri ligger jo ogsaa, at de, der har Flertal i Folketinget, skal have Ledelsen af Lovgivningsarbejdet. Men det er en grov Misforstaaelse af Tokammerssystemets Natur deraf at slutte, at det ene Ting paa Forhaand skal erklære sig umyndiggjort. Landstinget har faaet en vis, om end begrænset, Myndighed gennem Grundloven, og denne Myndighed har det fuldt ud Ret til at udøve. Og jeg kan forsikre det høje Ministerium om, at saa forhandlingsvillige vi end vil være, vil vi med alle de parlamentariske Midler, vi raader over, modsætte os saadanne Forslag, som mere eller mindre aabenlyst stiler imod her i Landet at indføre en anden Samfundsordning, den socialdemokratiske Samfundsordning, der stiler mod at forstyrre den økonomiske Ligevægt og stiler mod at nedsætte Landets Stilling og Anseelse udadtil.

Pürschel: Den højtærede Finansminister gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Forrentningsprincippet og saa blandt andet en Værdi deri, at man ved at tage 5 pCt. af samtlige Statens Aktiver fik et Skøn over hele Stillingen, idet man fik at se, om dette kunde dække Statens samtlige Renteudgifter. Det forekommer mig, at hele denne Opstilling ikke har nogen synderlig Værdi; jeg kan ikke se, det rummer

nogen virkelig Vejledning med Hensyn til Statens hele Status. Ja, hvis man vil betragte dette som en Grænse for den Gældsstiftelse, man vil tillade, kunde jeg forstaa Betragtningen, men om noget saadant kan der ikke være Tale, allerede fordi den Renteudbetaling, Staten skal præstere, bl. a. for Tiden varierer stærkt fra Aar til Aar efter Dollarkursen, og det at opføre rent fiktive Poster synes mig ikke paa nogen Maade at have nogen Værdi. Derimod forstaaer jeg godt, at det kan have nogen Værdi til Vurdering af, hvad det virkelig koster at have en bestemt Institution; men Forudsætningen for, at der er nogen Værdi her, er, at man har fat i Aktivernes rette Værdi, og dette synes jeg er overmaade vanskeligt for Statens Aktiver.

Hvis man har en gammel Bygning, der ligger paa en værdifuld Grund, og hele Bygningen maaske i Realiteten er afskrevet, men dette Kompleks paa Grund af sin Beliggenhed og Forholdene stadig stiger i Værdi, hvilket er saa den rette Værdi? Her har vi et overmaade interessant Eksempel, som er nævnt af den højtærede Indenrigsminister ved de Oplysninger, han gav om Christiansborg Slot. Det staar til en Værdi af 50 Mill. Kr., Grunden udgør deraf de 10 Mill. Kr., tilbage til Bygningen bliver der altsaa 40 Mill. Kr.; men Indenrigsministeren oplyste, at Statens Udgifter til Genopførelsen har andraget ca. 15 Mill. Kr., og at der derudover er anvendt 2 Mill. Kr. af indsamlede Midler til Udsmykning. Hvilken er nu, spørger jeg, i dette Tilfælde den reelle Værdi, som det er rimeligt at forlange forrentet ud fra den Betragtning, som den højtærede Finansminister har opstillet? Det bliver jo neppe hverken de 50 Mill. Kr. eller de 40 Mill. Kr., og hvis man vilde forsøge at faa en Værdi frem ved at tale om den Værdi, man kunde faa ved Salg eller ved Anvendelse til andet Øjemed, er det ogsaa ganske klart, at man vilde komme meget, meget langt under de to førnævnte Tal.

Naar jeg har dvælet ved dette, er det, fordi Statsregnskabskommissionen i sin Indstilling, som findes aftrykt i Finanslovsforslaget, har en Bemærkning, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Det henstilles til Finansministeren at lade foretage en kritisk Gennemgang af disse Værdiansættelser — der er Tale om Værdiansættelserne for 1923—24 plus Ny anlæg, minus Afskrivning — ud fra det Synspunkt, at Ejendomme og Anlæg ikke maa sættes højere end den faktiske Anskaffelsesværdi, medmindre særlige Forhold